

AKATALPA

Aralık 2020 - Sayı 252

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Yunus KORAY

UZUN KÜL

Yalnızlık ağaçları uçabilir
Unuttuğunuz göklerden

Bir yazılma zamanı vardır her şiirin
Her acının anıya dönüştüğü
Bir anlaşılma zamanı
Savurur uzun küllerini geçmişin

O uzak tuzakta bekleyen başka ateşler
Yaralı közler doğurur geleceğe

Geçer boşluğun içinden varlık
Kara delikler gibi bilinmezliğe...

Bir kara deliktir insan da
Uçurumlar kuşanmış sevgilerde
Bir dil yoksa eğer yeni
Yok gibidir bir dünya da

Etkisi senlerdeki sözcüklerin
Bağlıdır benlerde oluşan sıcaklığa...

Sesinizde çiçekler mi var sizin
Kim bilir vardır belki de
Sevgilinizin bile göremediği
Yalnız göklerinden gözlerinizin
Genişleyerek uzaklaşan nedir?

Suat Kemal Angı, Rohani Aslan, Sevil Avşar, Atnan Başkesen, Dilek Bayram, Yener Çetin, Ramis Dara, Muzaffer Develi, Orhan Emre, Enderemiroğlu, Mehmet Girgin, Erkan Kara, Yunus Koray, Salih Mercanoğlu, Yaşar Özmen, Mehmet Rayman, Onur Sakarya, Mehmet Sarsmaz, Halil Şahan, Süreyya Şişmanlar, Şerif Temurtaş, Şerif Tezgörenler, Ertuğrul Tiryaki, Necip Yıldız.

Mehmet SARMAZ

TADINDA BIRAK

Sevdiğin yemeği bıçak kadar yeme
Tadında bırak...
Şiiri mi seviyorsun,
Okuma çok sık en sevdiğin şiirleri, soğursun.

Bilmedikleri konuda insanlara
Çok şey öğretme öyle
Bilgi de sıkar bazen, rahat bırak onları
Alttan alarak göster,
“Böyle biliyorum” de.

Konuyu değiştir arada, uzatma
“Orda mısın daha!” dedirtme onlara
Haklı olsan da...

Herkes gururunun okşanmasını ister
Anla onları, anla...
Sebebi kendin olmayan hatalardan
Kendini sorumlu tutma.

Tadında bırak, yaşamı da ölümü de.
Bırak tadında...

17.11.2020

Orhan EMRE

DÖNGÜ

yol, evlerin izini arıyordu

gövdesi yorgun bir zeytin ağacında: ister han de ister su de
tedirgin bir serçe gelip konarken avluya

kestane yanığı ve bulutlar
dilsizleşen denizin turkuaz rengine dokunuyordu

rüzgâr durmadan unuttmanın ses kaydı

pencerelerin önünde
kendine dönen nar ağacını beklemek

yeryüzünün ödünç karanlığı: evler,
uzun sayfalarda birbirinin aynısı...

Kasım 2020

BİR ŞİİRİ OKUMA ÇALIŞMASI

Halil ŞAHAN

CAMDAKİ OKYANUS

*kendi sığınağını yarat
halının üzerinde kıvrıl derken
kayık sürüklensin deniz üzerindeysen
dene, tekrar karanlığa girmeyi
hayat öğrensün muma dönüşmüş çehreni*

*ateş etti gelip geçen
bastonu yanlış salladığını gördüler
kovanı yağmalıyor evsizler
denizi sevdirmek istiyorsan boğulmayı öğren*

*belki bombalar düşmüyor yaşadığın şehre
yıkılan evlerin yerine yeni baharlar
çiçek açmış, sorusu olan surların içine
sana تنها adam olmayı öğrettiler*

*koca yarasa; adını bile unutmamış
var mı sendeki geceye benzeyen?
cezalandırıldığın bir dünya var önünde
camdaki okyanus, senin önündeki evren
kör olanın yön bulması zor
bu yüzden kaybetmiş tekinsiz vadileri
dört kilitli kapılarda bul bakalım kendini*

Hüseyin PEKER

(Hürriyet Gösteri; Ekim, Kasım, Aralık 2020; S. 332, s. 23)

Dergide gördüğüm bu şiir ilgimi çekti. Hüseyin Peker epeyce deneyimli bir şair. Hiçbir sözcüğü rastgele kullanmadığına eminim. Şiir hemen kendini ele veren bir şiir değil. Gerçi anlatımında pek çetrefillik falan yok, gene de söylenenler örtük. Kimden, nelerden ve de niçin söz edildiği belirsiz. Üzerinde kafa yormayı gerektiriyor. Bunun bana göre böyle olduğunu belirtmeliyim. Bir başkası, bakarsın daha okurken çatır çatır söker şiiri, apaçık bulur.

İşte bu nedenlerle söz konusu şiir üzerinde bir yakın okuma çabasına girişiyorum. Beni devinime geçiren itici güç içimdeki merak. Ancak herhangi bir görüşe, yönetime bütünüyle bağlı kalmaktan kaçınacağım. Kısacası, “Camdaki Okyanus”u sıradan bir okur olarak okuyacağım.

Şiirde kendini iyice duyumsatan bir anlatıcı var. Bu anlatıcı, şiir kişisine, (Evet bir de şiir kişisi söz konusu) belki de şaire, sürekli sesleniyor. Ona uyarılarda bulunuyor, buyruklar, yönergeler veriyor. Bu anlatıcıya göre, şiir kişisi tehlikeyle karşı karşıya; hatta son bölümdeki bir dizeye göre, “cezalandırıldığı bir dünya”ya doğru gitmekte. “Sığınağını yap” diye uyarıyor onu. Ayrıca ona akıl da veriyor; “halının üzerine kıvrıl” diyor.

Önce, “kendi sığınağını yarat” dizesindeki “kendi” sözcüğü düşündürdü beni. Yalnızca “sığınağını yarat” da diyebilirdi şair. Sanırım, “kendi sığınağını” sözüyle, başkalarının sığınaklarından sana yarar yok da demek istiyor.

Ayrıca “sığınak”ta bir iğretileme söz konusu gibi. Şiir ilerledikçe, şiir kişisinin yalnızlık içinde olduğunu, insanlardan koptuğunu seziyoruz. Ve o kişi camda okyanus görüyor, diyesim yarattığı düşsel bir evrene sığınıyor gibi. O zaman sığınmak, düşlerle avunmak oluyor demektir.

Evet, pencerede biri var. Dışarıyla sorunu olan biri bu. Dışarı da sorunlu zaten.

“halının üzerine kıvrıl derken” dizesine yeniden bakmak istiyorum. Kendinden önceki ve sonraki dizelerle bağlantısı var mı?

Evet, var! “Halının üzeri” de bir sığınak; kıvrılıp yatılan bir yer. Ama yukarıda değindiğim düşsel sığınaktan farklı somut bir alan.

Dizenin sonundaki “derken” sözcüğü çok işlevli. Bir bakıma tevriyeli bir kullanım. “Derken”; ikinci dizeyi “sonra” ya da “bu sırada” anlamıyla ilk dizeye, “söylerken” anlamıyla da üçüncü dizeye ilişkilendiriyor.

Şiirin adına dönmem gerek. “Cam” sözcüğü düzdeğişmeceli kullanılmış bence. Cam’ı söylenerek pencere anlatılıyor. Ve o pencerede gözü dışarıda, tutsak biri var gibi. Umarsız biri o kişi. Tutunacak dalı yok sanırım. Düşlerine, daha doğrusu imgeleminde yarattığı okyanusa sığınıyor, son bölümde, “camdaki okyanus, senin önündeki evren” diye tanımlanıyor zaten. Penceredeki şiir kişisi onunla oyalanıyor.

“kayık sürüklensin deniz üzerindeysen” dizesinde, anlatıcı, şiir kişisiyle koşullu konuşuyor, onun ne düşündüğünü, içsel olarak neler yaşadığını kesin olarak bilmiyor olmalı. “...deniz üzerindeysen”in bir düşselliği betimlediğinden kuşku yok.

“kayığın sürüklen”mesine gelince; acaba bu, kaçma, sonsuzluğa açılma, sınırsız özgürlüğe kavuşma isteği midir? Neden olmasın? Dar bir uzamın (mekân) yarattığı bir boğuntudan kurtulmak isteyen çağdaş bir insan. Ben öyle olduğunu düşünüyorum.

Anlatıcı, şiir kişisini yüreklendirmek istiyor gibi de: “dene, tekrar karanlığa girmeyi” dizesinde var bu. Zaten karanlıktasın, ki buradaki karanlığın iğretileme yoluyla yaşamın sıkıntılarını, özgürlüksüzlüğünü anlattığını sanıyorum. Korkmadan açıl, olsa olsa gene karanlığa girersin diyor sanki. Yüreklendirme mi bu? Bence evet!

Örneğin “hayat öğrensün muma dönüşmüş çehreni” dizesinde de şiir kişisine bir avuntu var gibi. Biraz da yaşama sitem. “çehrenin muma dönüşme”si, çekilen çileleri mi anlatıyor? Gerçi, şair, “dönmüş” dememiş de “dönüşmüş” demiş. Bunda özel bir kasıt var mıdır, bilmiyorum. Olabilir. Ama benzini sarartan “hayat” sana yaptığı sıkıntıyı görsün de öğrensün ve de yaptığın utansın. Neden olmasın?

İkinci bölüm, “ateş etti gelip geçen” dizesiyle başlıyor. Demek ki dışarıda şiddet kol geziyor, herkes tehlikeli. Şairimiz, dışarının özlenecek bir yer olmadığını mı anlatmak istiyor? Öyleyse, şiir kişisinin kapalı bir uzama sığınması doğal. Ama bir sonraki dize başka düşüncelere de götürüyor bizi. “bastonu yanlış salladığını gördüler” dizesinde açık bir tehdit seziliyor. Bununla kemiklerini kırarım demiş gibi. Bu, gelip geçenleri ateş etmeye kıskırtmış galiba.

Ben “evsizler”in kimler olduğunu merak ediyorum. Yağmacılık yaptıklarını da göz önüne alırsak yoksullar olduklarını söyleyebiliriz. Ama yağmaladıklarının “kova” mı, “kovan” mı olduğu konusunda kesinlemeye gidemiyorum.

Gene de “kovan” olduğuna inanmaya eğilimliyim. Eğretileme yoluyla ev, konut, barınılan yer anlamına gelmiş gibi. Arı kovanıyla benzerlik kurulduğunu düşünüyorum. Zaten şiirin kişisinin bir “sığınak” sorunu var. Ve anlatıcının seslendiği insan, çalışan, üreten sınıftan mı acaba?

“denizi sevdirmek” ve “boğulmayı öğrenmek” tülemelerine gelip dayandık. Şairin burada kime seslendiğini seçemiyorum. Böylece önceki yorumlarımdan kuşkuya da düşüyorum. Olsun, yanlışın da yararı vardır, bakarsın birilerini doğruyu bulmaya yöneltir.

Üçüncü bölümdeyim: “belki bombalar düşmüyor yaşadığın şehre” diye başlıyor. Evet, dışarı tekinsiz bir yer. Bombalar

DANCE ME TO THE END OF LOVE

yanan bir kemanla
dünyadan sıyrılına kadar
telaşla dans et benimle.
gövdemi zeytin dalı gibi kaldır
ve beni eve uçuran güvercin gibi havalan
bu aşk bitene kadar, keman kül olana kadar
dans et benimle.

güzelliğini görmeme izin ver
eklemlerini, kıvranan yerlerini ve yumuşak tüylerini
ruhunu hissetmeme izin ver
bana sınırlarını bildiğim her şeyini göster
benimle usulca dans et

devrilsin üstümüze aşk
ve devrildikçe göğe çıkmama izin ver
yüzüm yırtılana dek öp beni
uzunca dans et benimle.

düşmüyor, ama tehlikeden de uzak değil. “belki” sözcüğü kesinlik olmadığını kanıtı.

Yıkılan evler varmış, gerçi yerlerine yenileri yapılmış, hem de bahar açmışçasına. Ama ortada hoşnutsuz bir durum olduğu da sezilmekte. Ki bunu sorgulamaya kalkışırsan kendini surların içinde bulursun. Bunları düşündürdü okuduklarım bana.

“Bahar açması”nda eğretilme söz konusu, ama söyleyişi güzelleştirmekten başka bir işlevi olduğunu sanmıyorum. Bu dizede asıl ilgimi çeken, -s- ünsüzüyle oluşturulan aliterasyon: “*..Soru.Su olan Surların içine/ Sana تنها adam olmayı öğrettiler.*”

Geçmişte, -s- nin suyu ya da sevgiyi çağrıştırdığını söyleyenler oldu sanırım. Oysa bende hep tehlike çağrışımı yapmıştır. Yılan tıslamasındaki -s-yi anımsatır bana, dehşete kapılırım. Bölümün son dizesindeki “tenha adam olmayı öğret”mek sözü dehşet ve şiddet kokmuyor mu?

Tenha; kimsesiz ve sessiz ortam. Diyesim tenhalık, uzamlar (mekân) için söz konusu. Burada ise, şiir kişisi tenhalaştırılmış. Yine eğretilmeyle kişinin suskunlaştırıldığı, yalnızlaştırıldığı vurgulanıyor bence.

Son bölüm genelde yukarıdaki yorumlarımla çakışıyor. Aykırı gibi olanları da yaptığım yorumlar ışığında kolayca kavramak olanaklı bence. Olduğu gibi alıyorum aşağıya son bölümü:

*“koca yarasa; adını bile unutmamış
var mı sendeki geceye benzeyen?
cezalandırıldığın bir dünya var önünde
camdaki okyanus, senin önündeki evren
kör olanın yön bulması zor
bu yüzden kaybetmiş tekinsiz vadileri
dört kilimli kapılarda bul bakalım kendini”*

Bu bölümde kafama takılan dize, “*kör olanın yön bulması zor*” dizesi. Bilgisizliği, bilinçsizliği mi anlatıyor. İyi de kimler bunlar?

DUVAR SINIR SU VE HIZAR

boynun diyorum sarı efsunlu sıcak kokulu bir eczâ yoldan geldim sudan geçtim kumaş kalem kahve ve taş biriktirdim tenim tuz tenim su tenim kara taşra etinde öptüğüm saklı susta kül ve duman oda* orda gecende uyuduğum uslu rüyâ uyanıp kokladığım ada gövden uyanıp sevdiğim uyanıp seviştiğim uyanıp usul yavaş derin usulca titreyerek tüy şeker elinde bir koza çıksa yuvasından çıksa ipek yuva sından içime dokunacak (1) en derinde tül bir koza sesimi tenime bastırdım dilimi içime batırdım susuyorum uyuyorum uyudum uyusam dudakların dudaklarımda uyansam durup senden upuzun bir masal yapsam durup seni koklayarak ince kan sızan yaralarımızı yalayarak karlara uzanarak akdenize bakarak senden diyorum iki kişilik bir arzu çıkar sam ellerin avuçlarımda renklerin ve kokuların kucağında ıslak tatlı yumuşacık ağzınla kara (2) bak içim büyüyor karaltında kaldık ankara asıl şimdi bembeyaz bir asya hepimizin sanki bedeni su rengi bir burğa kum rengi bir sıla azaltarak ellerimi ve dudaklarımı ve zaptetmeye çalışarak ince uzun bedenimi ince uzun tel tenimi duvarların içinden geçiyorum sınırları zorluyorum suyla toprakla tozla büyüyorum gece rengi bir hokka yla ellerim divit yazarak yazılarak yürüyorum ve şimdi göğsünde sarı sapsarı bir cam bilya dokundum sana dudaklarımla kendi duvarlarımı zorlayan bir coşkuya (3) gece dinlenen bir piyano müziği sesiyle ilerleyen bir heyecana bak bu ışıkla çoğalan gölge oyunlarına bu tenine dokunma bu boynunda uyuma bu durmadan sen inle sevişme arzusuna bu yürüme bu çam ormanlarında bir akdeniz yolculuğuna bu çarşafırlara karışıp bu kâğıtlarla harmanlanıp bu hızrın ilk değdiği an bir dut ağacına bu denizi ilk kez gören bir çift göz şaşkınlığıyla bu kumlarla boyanan bir karakilçadır saklambaç ında dur diyorum dur ne bu telaş bu helâk bu dolaşma bu ziyân dur daha!

* çamyemişli bir yatak yanında masa kül tablası

1. kana karışıyor fırtına ağzından adresi belirsiz mumlar uçuşuyor duvarlarda gözler var elleri bir kırlangıç gibi uzuyor
2. kana karışıyor uyuşuyor kimyâ. uyanıyor hafıza ve eski sokaklardan geçiyor tekrar o sınırsız rüyâ. sandalyeler ters çevrilene kadar buradayız daha. buradayız bu arada boğazımdan inerken ısıyor içim kana karışıyor
3. ankara mülkiyeliler birliği lokali. bahçesi. kasım. günlük güneşlik, birden kar. dolu. pat küt.

HÜSEYİN ALEMDAR'IN ŞİİRİ

Ramis DARA

1962 doğumlu Hüseyin Alemdar'ın yayımlanmış 8, yayıma hazır onlarca şiir kitabı var. Kestirmeden o bir şiir ve sinema tutkunu olarak bilinir. Ben de öyle bilirim. Bir zamanlar Bursa'ya gelir, sık sık görüşürdük. Birkaç kez küçük İskender'le, bir kez de İsmail Uyaroğlu'yla gelmiş, hepsinde de arkadaşlarımla da birlikte cümbür cemaat içkili yemekler yemiş, sohbetler etmiştik. Andığım şair dostlarımla da onun sayesinde tanışmıştık.

Şimdi sevgili Hüseyin Alemdar'ın kitaplarını okuyalım.

*

1986'da yayımlanan ilk kitap *Toplanmış Sevgi Ölüleri*, 4 bölümde sunulmuş 35 şiirden oluşur. Bölüm başlarında A. Kadir, Kemal Özer, Nâzım Hikmet ve Ülkü Tamer'den dizeler, şairimizden o bölümdeki şiirlerin kime adandığını belirten kısa açıklamalar ve altında birer fotoğraf, ayrıca kitabın başında da yine şairimizden bir sunu bulunur.

1983 - 1984 - 1985 yıllarında, 21 - 23 yaşlarında yazılmış şiirlerdir bunlar. Birine 1981'de başlanmış, birinin son noktası 1986'da konmuş olsa da.

3. bölümdeki 13 şiir İstanbul'da Zürafa sokakta seks işçisi olarak çalışma pozisyonuna düşürülmüş Fatoş adlı bir kadına yazılmış. Ona duyulan tutku ve kaderine müdahale konusunda çırpınışlar yansıtılıyor.

Diğer şiirler de o sırada ülkemizde ve dünyada yaşanan acı ölümler çevresinde gelişiyor daha çok.

O yıllar ülkemizdeki yaygın akım Toplumcu gerçekçiliğe yakın bir çizgide yazılıp söylenen, öfke ve duygu dozu yüksek; Abdülkadir Bulut, Cevat Çapan, İzzet Saraylıç, Ivan Goran Kovacic gibi şairler ve başka bazı kişilerle ilgili şiirler bunlar.

Kitabın adı da seks işçilerinin çaresizlik içindeki konumlarını ifade ediyor öncelikle.

Güle Gözyaşı şiirinin giriş dizeleriyle ayrılalım kitaptan:

*Ağlarsın diye gül aldım gelirken
inanmazsın ağladım
güle düşürdüm gözyaşlarımdan* (s. 43)

*

1987'de yayımlanan 2. kitap *Gecede Gülümseme*'de üç bölüm halinde sunulmuş 28 şiir yer alır.

Ağırlıklı olarak kitabın yayımlandığı yıl 1987'yle bir iki yıl öncesinde yazılmış şiirler bulunsun da 1981 ve 1982'den gelen birer şiir de vardır.

Dönem 12 Eylül 1980 askeri darbesi sonrasının baskıcı, karanlık günleridir; ancak ülkenin bütün aydın kesiminde hâlâ aydınlık bir gelecek umudu hâkimdir. Alemdar da Toplumcu gerçekçi akımın içinde yer alan bir şair olarak bir yandan yaşanmakta olan sıkıntıya, baskıcı ortama yönelik eleştiriler yöneltirken, bir yandan da dostça kardeşçe yaşanacak bir geleceği işaret etmektedir: "*Susmalarına aldanma sakın / penceremi yarına açmam çok yakın!*" (s. 41)

Dünyanın Yüreği adlı teatral uzunca şiirde, baskıcı karanlık güçlerle geleceğin aydınlık çocuklarının çekişmesinden özgürlükçüler ve dünya çocukları galip çıkar.

Böyle bir atmosferde Yunanlıların dünyaca ünlü şairi Yannis Ritsos'la (1909-1990) bizim dünyaca ünlü şairimiz Nâzım Hikmet (1902-1963) aynı şiirde aynı ve birbirini izleyen dizelerde ağırlanır (s. 69).

Attila Jozsefi Konuklamak (s. 24-25) şiirini de anmadan geçmemek gerek burada.

1981 ve 1982'de yazılan birer şiirden söz etmiştim, bunlar sevgili şairimizin kitaplarında yer alan en eski şiirleri, 19 ve 20

yaşlarında yazdığı. 1982'de yazılan Sevgilim İlk yazları şiiri Alemdar'ın doğup büyüdüğü köyün, Trabzon Araklı'ya bağlı Taştepe'nin erden doğasını sunar bize: Gugu çiçeklerini, komar ve zifin çiçeklerini, ifteri ve sülün otlarını. Bunlardan komar ve zifin çiçekleri biraz daha yaygınlıkla biliniyor sanıyorum. İlki sarı, ikincisi mor çiçekler açıyor. Gugu çiçeğiye aslında daha da yaygın, Hüsnüyusuf diye bilinen karanfil türünün güzel yerel adlarından biri bu (*Dianthus barbatus*). Ve alıntı:

*yüzünün ilkyazlarını sevmiştim
mart ve gugu çiçeklerini bir de kırlarda
seni sevmiştim kır dirmitim* (s. 19)

Dirmit, bir üzüm çeşidi. Bu arada sevgili Latife Tekin'in efsane *Sevgili Arsız Ölüm* romanının da kahramanı, bildiği üzere.

Haydi, yolculuğumuz yeni kitaba...

*

1987 - 1991 yıllarında yazılmış 24 şiirin 3 bölüm halinde sunulduğu 3. kitap *Aşk ve Prelüder*, 1993'te yayımlanır.

Kitap, Alemdar'ın ağırlıklı olarak lirik şiire yönelmesiyle dikkati çekiyor, şairler ve şiir kitaplarıyla ilgili şiirlerin yanı sıra.

16 şiirden oluşan Bin Buğulu Güzellik başlıklı ilk bölüm, bir Mutlu Evlilik Vardır savsözünü göndere çeken bağımsız harika bir kitapçık gibi.

'Mutlu aşk yoktur' doğrudur, aşk gerilimle beslenir ve ayrılıkla sonuçlanır; ama mutlu evlilik olabilir. Sevgiyle, saygıyla, arkadaşlıkla, dayanışmayla, bireyselliklere verilen değerle.

İşte olabileceğinin kanıtı; şairimizin Yağacak Yağmur Tadı şiirinden:

*Birazdan yağmur yağacak, dedim karıma.
Birazdan yağmur yağacak, dedi karım.
Yağacak yağmur tadında gülümsemiş kızım.
Yağacak yağmur tadında doğrudu otlar da.* (s. 21)

Şair, önceki kitap *Gecede Gülümseme*'de "*bir gün doğarsa bir çocuğum / şiirden ev kurmalıyım kendime*" (s. 49) diyordu.

Bu "şiirden ev" in, burada, *Aşk ve Prelüder*'de kurulduğunu görüyoruz; o evde "yağacak yağmur tadında" gülümseyen küçük bir kızının olduğunu okuyarak.

Bu şiirle aynı yıl (1988) yazılmış bir başka şiirde de "*Düşmüş ağzından yalancımemesi / ağlamak üzere kızımız...*" diye anılıyor, o sırada ailenin biricik olan kızı.

Baba dayanamıyor, yine bu kitapta yer alan Cemal Süreya İçin Onbeş Prelüd dizi şiirinin başına "–Kızım'a–" adamasını koyuyor. Sonradan kızlarını üçleyecektir Alemdar çifti, ama bu kitapta anlatılan ilki, Serap Aslı, babası gibi şair olur. Soyadı da ata yurtlarının adıdır hem de: Araklı.

Bir kocanın karısına yazabileceği en güzel şiirlerden Bir Islak Güzelleme şiirinden, bölüm sonlarında azade dize olarak dört kez yinelen bir dize alıntılanmak istiyorum burada bir de: "*Islak bir gül gibi örtük dudakları hâlâ.*" (s. 12-14)

İspanyol şair Lorca'nın desenleriyle bezeli kitabın başında Şilili şair Neruda'dan bir dörtlük, son bölümün başında da Yedi meşalecilerden Cevdet Kudret'ten bir ikilik bulunur.

Kitapta Oktay Rifat'a şiir adanır; o sıralarda ölen iki şairden Cemal Süreya İçin Onbeş Prelüd, Arıburnu İçin Dört Minimal Prelüd şiirleri bulunur.

Ayrıca Nâzım, Aragon, A. Kadir, Ataol, Vaptsarov adları ile Ergin Günçe, Ahmet Erhan, Salih Bolat'ın da birer kitabı anılır.

*

Hüseyin Alemdar kendi kurduğu Hera Yayınlarından 1999'da, üç kitabını birden yayımlar.

Bunlardan biri *Ten Kitabı*'dır. İlk iki kitabında Toplumcu gerçekçi bir şair olarak, ustası A. Kadir, ağabeyi Kemal Özer'ken; ara kitap *Aşk ve Prelüidler*'den sonra burada usta İlhan Berk, ağabeyi Cemal Süreya olmuş gibidir. Kitap da İlhan Berk ile düşsel sevgili Tülye'ye adanmıştır.

İlk kitaplarda doğa ve çevre gözlemleriyle toplumsal sorunlar gündemdeyken, bir önceki kitapta başlayan değişim burada kültür şiirine dönüşerek sonuçlanmıştır.

Yaşam enerjisinin hareket noktası ve cinsel içgüdü, diye tanımlanabilecek libidonun, başlıca kendini gösterme alanı ten üzerinde durulmuş, kurulmuş, söylenmiş şiirler var, *Ten Kitabı*'nda. Arka arkaya kelebekten, çiçekten, ipekten, istek, petek, melek ve yürekten mermiler, konfetiler saçar gibi tekli ikili üçlü dördü... ilginç imgeli dizelerle.

Harfler sözcükler ve noktalama işaretleriyle yapılan biçimsel oyunlar, ilginç dipnotlar, Fransızca ve İngilizce ifadeler, sözcük birleştirmeler...

Bir şiirden düşmelerdeyim gene

tenislik

şevkşeyda

dilyapış

tüldelta

bir öpücük daha konduruyorum gecenin ağzına (s. 47).

Bu arada, "*Sen ki bir zambağın terleyen sesinin şimdi.*" (s. 23) dizesindeki zambak ve ter sözcükleri folklorik bir çağrışım uyandırdı içimde: Halk arasında mezarlık zambağı diye bilinen mor renkli ilkbahar çiçeğinin koygun hoş kokusuna, doğup büyüdüğüm köyde peygamberimizin ter kokusu derler.

Karadenizli şairimizin Ege'nin dağ köyündeki bu halk inancından haberdarım gibi zambağın terinden söz etmesi ilginç çakışma.

Uzunca bir alıntıyla kapatalım kitabı:

"masmavi bir gökyüzü dikiyorum sözcüklerden / sonra o gökyüzünü tutup senin altına seriyorum / lâcivert kuşlar dolduruyorum sonra ıslak ağzına senin / fesleğenim diyorum, soyuyorum seni / gece erguvanım diyorum, soyuyorum seni / kızkuşum diyorum, soyuyorum seni / upuzun uzanıyorum bembeyaz gövdene / aşkın solgun ilçelerini dolaşıyorum gecede" (s. 51).

*

Hüseyin Alemdar'ın 1999'daki üçlük atış: üç kitabını birlikte yayımlama hamlesinin ortasındaki kitap *Hüzün Kitabı*'dır.

Hüzün, üzüntünün eş anlamlısı değildir bana göre -iki sözcük de dilimizde eş zamanlı olarak yaşayıp gittiklerine göre. "Koparmak" demek olan "üz" kökünden gelen Türkçe kökenli üzüntü, Arapça kökenli hüzne göre daha serttir, şiddetlidir, neredeyse somuttur; kulağımdaki sese bakıyorum da, hüzün, üzüntüye dönük duygulanım, hafif üzüntü, daha düşük dozlu ve hoşlanılan üzüntü, denebilir-uydurulursa, 'üzüntümsü' gibi anlamlarla kullanılmakta

İşte şairimizden bir alıntı, İç İtiraf şiirinden bağımsız bir dördüklük:

Ey hayat! Hüzünlü sesimle

bırak kendimde kalayım

içimin kâğıt tebessümüyle

sinema tadında çıkmak için kendimden (s. 65).

Bir "hüzün"lü alıntı da kitabın ilk şiiri İç İthaf'tan yapalım:

Evet, hüznü çokça hak etmiş

kalbi sinema güzeli bir çoçuğum şimdi ben (s. 7)

Kitapta şairlerden küçük İskender, Ahmet Erhan, Sabahatin Kudret Aksal, Leylâ Şahin'e, yönetmen Zeki Ökten'e adanan şiirler bulunurken; şair yazar ve sanatçılardan Abidin-Güzin Dino, Fikret Adil, Cahit Sıtkı Tarancı, Sait Faik, İlhan Berk, Picasso, Tristan Tzara, Edip Cansever, Brecht, Neşet Ertaş, Turgut Uyar, Metin Erksan, Orhon M. Arıburnu ve elbette Hilmi Yavuz'a, atıflar, imalar var.

"Elbette Hilmi Yavuz" ifadesinin, bu şairimizin, yaygınlığı şiirlere sığmaz "Hüzün ki en çok yakışandır bize" dizesinden kaynaklandığını bu yazıyı okuyan herkes bilir kanısındayım. Alemdar da Hüzün Sözleri başlıklı 34 satırlık şiirinin 6. satırında "*Hüzün ki, doğrusu çok yakışıyor bana da! Bu konuda bir de Hilmi Abi'yi ara istersen:*" dedikten sonra telefon numarası yazmış satırın sonuna (s. 52).

1996 -1997 - 1998 yıllarında yazılmış şiirlerden oluşan kitapta Hüseyin Alemdar 35. yaşını Otuzbeş Yaş Üşümesi şiiriyle kutluyor bir bakıma.

*

Kendi ifadesiyle "kalbi sinema güzeli bir şair" olan Hüseyin Alemdar'ın kurduğu Hera Yayınlarından 1999'da yayımladığı 3 kitabından biri de *Sinema Kitabı*'dır. Hüseyin Alemdar'ın çocukluğu Araklı'ya bağlı şahane bir köy olan Taştepe'de geçmiştir (köyün adı nedense hiç geçmez şiirlerde) ama aralarında çok fazla yaş farkı bulunmayan babası Hüseyin Alemdar da, Alemdar Film'in sahibi bir sinemacıdır. Şairimiz bir yanıyla da Türk sinemasının, başka deyişle Yeşilçam'ın da ortasında büyümüştür. Şiir gibi ya da kadar, yedinci sanata da aşık olması son derece doğal.

Şiir, düzyazı-şiir, özdeyiş benzeri tekli dize ya da cümlelerle kurulu kitap siyah beyaz fotoğraflarla da desteklenmiş. 1970'lerden sonraki yaklaşık 30 yılda şairi en çok etkileyen kadın oyuncular, yönetmenler, filmler, yaşantı ve hayal zenginliği içinde, yer alıyorlar kitapta. Genel olarak 1996-1999 yıllarında yazılmış şiirler bunlar. Ancak ilk kitaptan 1985'te yazılmış Yedigâr Ejder şiiriyle 3. Kitaptan Orhon Murat Arıburnu'yla ilgili şiir de buraya taşınmışlar.

Sinema Kitabı'nda yer olan Aktrisler: Türkân Şoray, Arzu Okay, Hülya Darcan, Nebahat Çehre, Feri Cansel, Mine Mutlu, Sema Özcan, Meral Oğuz.

İki karakter oyuncusu: Yedigâr Ejder, Ajlan Aktuğ.

Yönetmenler: Metin Erksan, Pasolini, Tarkovski, Zeki Demirkubuz, Visconti, Fassbinder.

Adı anılan ya da alıntı yapılan şair yazarlar: Attilâ İlhan, Pavese, Cahit Zarifoğlu, Selim İleri, Murathan Mungan, Ahmet Erhan, Cemal Süreya, Cahit Külebi, Tezer Özlü, Abdülkadir Budak, küçük İskender, Turgut Uyar, Abdürrahim Karakoç, Orhon Murat Arıburnu, İlhan Berk, Onat Kutlar, Haydar Ergülen, Edip Cansever, Sabahattin Kudret Aksal, Metin Eloğlu, Ergin Günçe, Nihat Ziyalan.

Filmler: Sevmek Zamanı, Vesikalı Yârim, Hayallerim Aşkım ve Sen, Biri ve Diğerleri, Otobüs Yolcuları, Decamerone, Dağınık Yatak, Selvi Boylum Al Yazmalım, Masumiyet, Ağır Roman, Hakkari'de Bir Mevsim, Yalnızlar Rıhtımı; ayrıca başka bazı Türkân Şoray ve Arzu Okay filmleri...

Şiir-şair yazılarım sırasında yerli ya da yabancı müzik eseri adı geçtiğinde çalışmamı kendimce yaşamsallaştırmak için o eserleri internetten bulup dinlerim. Hüseyin Alemdar'ın Sinema Kitabı'yla ilgili notları yazarken de Türk sinemasının kültürel filmlerinden 1968 ve 1965'te çekilmiş Vesikalı Yârim ile Sevmek Zamanı filmlerini izledim.

*

Hüseyin Alemdar'ın 2007'de yayımlanan 7. kitabı *Vakitler İncelikler*'de de, Hera yayınlarından çıkan üç kitaptaki tek temalı kültür şiiri geleneği sürmekte denebilir. Birinci tema Vakit, ikinci tema İncelik. Bu iki sözcüğün bizzat kendileri

TERCÜME

Çocuktum, bilemedim

“Feride” elimi bırakmamıştı daha

Sardunyalı kutsaldı ve dokunaklı

Çünkü onları “Piraye” sulamıştı

Yolum düştü şiire

Işıkları sönük kentlerde sınıdım mavileri

Umutlarım maviydi yemin edebilirim

Koyu bir saydamlıkta hatırladım “Pia”yı

Büyüdüm ve anladım

Bütün aşk hikâyelerinde dört kişi

Bir kadın, bir erkek

Bir de anneleri vardı

11. 11. 2020

Rohani ASLAN

İÇTEN YEŞERMENİN YAZGISI

Daha az acı duymaktır

Unutmak

Gittikçe yukarıya çıkması derinde olanın

Yoğunluğu azalan ölünün hafifledikçe

Dalgalara tırmanması gibi

Yoktur gerçekte unutmak

O neyi anımsayacağını yitirmektir

Gelecek

Geride kalmıştır çoktan

Geçmiş olansa yeniden girecektir aramıza

Hazine dolu batık bir gemi

Yerini sağlamlaştırmış

Onu çevreleyen kumullarla

Yaşamım bu derinliğe sürüklüyor beni

Ateş püskürten bir hayvan

Dağlarımın koşarak uzaklaşan bulut

Her şey nadasa bırakılarak

Yeşerecek otun yazgisına dönüşür şimdi.

Bir anlamda *Aşk ve Prelüdlere*'i sürdüren şiirler.

Bu son kitabın Kaza Süsü şiirinin başlangıç ikiliğiyle ayrılmam, sevgili Hüseyin Alemdar'ın, 8 kitabı çıkmış, ama bundan fazlası yayımlanmayı bekleyen şiir dünyasından: “*bıçağını kalbimden çek orda değilim, kan nedir / dağı göğe çarpmış gidenler aşk da ölüm de içerdedir*” (s. 23) ...

Hüseyin Alemdar'ın şiir kitapları

Toplanmış Sevgi Ölülere, Broy Yayınları, İstanbul 1986,

Gecede Gülmüsem, Cem Yayınları, İstanbul, 1987, 80 s.

Aşk ve Prelüdlere, Broy Yayınları, İstanbul, 1993, 80 s.

Ten Kitabı, Hera Yayınları, İstanbul, 1999, 80 s.

Hüzün Kitabı, Hera Yayınları, İstanbul, 1999, 80 s.

Sinema Kitabı, Hera Yayınları, İstanbul, 1999, 80 s.

Vakitler İncelikler, Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul, 2007, 100 s.

Şifalı Taşlar Kitabı, Noktüm Yayınları, İstanbul, 2014, 72 s.

değil, çevrelerinde oluşturulan şiirler toplamından söz ediyorum burada daha çok.

Kitap dört bölümden oluşuyorsa da ilk bölüm Yalan'da 3, sonuncu Güzel Yalan'da 5 şiir bulunurken, ikinci bölüm Vakitler'de tam 42, üçüncü bölüm İncelikler'de 14 şiir bulunuyor.

Vakitler'deki bütün şiirlerin başında yerli yabancı şairlerden (birinde de yönetmen Tarkovski'den) iki dizelik, sonlarında yarım dizelik birer alıntı var: Son dizinin ilk yarısı şairin, son yarısı alıntı. Alıntılar aynı şairden yapıldığı gibi bazen üsteki başka, alttaki başka şairden de yapılmış.

Örneğin Edip Cansever'den alıntılarının bulunduğu İnfalak Vakti Şiirinde geçen “*biri karanlık biri karanfil iki çiçeğin çekimindeyim*” (s. 22) dizesinde Cansever şiirlerine imalar varken; Turgut Uyardan alıntılarının bulunduğu “Jest Vakti” şiirinde Uyar'a “Geyikli Gece” gibi, “Göge Bakma Durağı” gibi açık göndermeler söz konusu.

Oktay Rifat alıntısıyla başlayan Kül Vakti şiiriniyse, şair; Neşet Ertaş, Sabahat Akkiraz, Tezer Özlü adlarından sonra, küçükten büyüğe, Günaçar, Seda, Serap şeklinde, kızlarının adını anıp, yeniden Oktay Rifat alıntısıyla bitirir.

Hüseyin Alemdar'ın, gerek bu kitaplardan gerek yazdığı yazılardan hareketle edindiğim kanağe göre şiir ve sinemada iki kült eseri var. Şiirde Dağlarca'nın *Çocuk ve Allah* kitabı, sinemada da Metin Erksan'ın *Sevmek zamanı* filmi.

Beyazbaht Dağlarca İnceliği şiirinden üç dize alıntılar yapmak istiyorum:

*ben sizi hep kendim bildim, hız alıp yavaşlaya yavaşlaya
o şifa o tesir o baht Çocuk ve Allah'tan bu yana
kitaplarda doğdum sizi, kitaplarda yaşadım kitaplarda
yaşlandım* (s. 60).

Metin Erksan adı da Öldüğümü Kimse Bilmiyor şiirinin son dizesinde geçiyor: “*Metin Erksan dahil öldüğümü kimse bilmiyor!*” (s. 91)

Ten Kitabı'nda usta va ağabey olarak andığımız İlhan Berk'le Cemal Süreya da elbette yeterince ağırlanıyorlar bu kitapta da.

*

2014'te yayımlanan 8. kitap *Şifalı Taşlar Kitabı* Kantaşı, Travers, Şifalı Taşlar ve Şiirtaşı başlıklı 4 bölümden oluşuyor. Son bölüme poetika demiş şair, kitabın iç kapağında da tür olarak şiir / poetika yazılı.

Fakat burada genel bir poetika, şiir sanatı görüşü değil, şairin taş sözcüğünün çeşitli anlam ve çağrışımlarından yararlanarak yazdığı şiirsel bir metin söz konusu. Şiirlerin genelindeki gibi çeşitli şairlerden şiir alıntılarıyla beslenen. Sadece Paz ve Sartre'dan iki farklı alıntı var.

Alemdar bu özel ve keyfi şiirsel poetikasını anlatırken beş duyudan yola çıkıyor, ama koklama yerine ilgisiz bir “anlama” kavramını ekleyiveriyor işin içine. Bu tür bir durum şiire hanel getirmez, ama bilgi amaçlı metinlerde yer almaz elbette.

Kitabın geneline baktığımızda tek temalı kültür şiiri burada da sürmekte.

Hayatı şiir ve sinema olarak görmüş bir şairin, hayatın her alanına ilişkin şiir yazma tutkusunu anlaşılabilir bir şey.

Ancak alıntılarının, açık ve gizli göndermelerin (atf ve ima), sözcük oyunlarının, onları hecelere, harflere bölmelerin, özel noktalamaların arka arkaya gelmesi, okumayı yavaşlatıyor, şairin özgürlüğünü, yeteneğini sere serpe sergilemesini zorlaştırıyor biraz.

Şairimizin, kitapları, şair yazar ve sanatçıları, tek temalı şiirler yazma tutkusunu bir süre kenara koyup, diyelim çocukluk anılarıyla hafta sonlarını geçirdiği Gebze gözlemlerinden yola çıkan doğaya ve güncel hayata değen şiirler yazmasını ne çok isterdim, kendi payıma!

HAİKULAR

KIYI

Gümüş balığı –
Her haiku bir yara
Kısa da olsa.

KOKU

Güller bırakmış –
Dört duvar içindedir
Solanın boynu.

CAN

Tek bir kez geldi –
İçimden uçup gitti
Mayıs bülbülü.

HATIRSIZ

Zavallı orman –
Dilini kesen balta
Ne kadar ağır!

KALP

Bekle çiçeği –
Acısını hoş gören
Yaz yeni geldi.

PORT SUDAN

Gök yerinde yok –
Bir an aklımdan geçti
Kuşlar dışı mi?

DÜNYA HALİ

Hiç kıpırtı yok –
Ümitsiz de yaşıyor
Demek ki çarşaf.

KANLİRİK

Güneş doğdukça
Kabuk tutmaz yaralar –
Karıncalar var.

EROS

Yok gibi varız –
Neden özlüyor güller
Deli bülbülü?

JEST

Ovaya indi
Görünmez oldu rüzgâr –
Gel sevişelim.

YAS

Ayrılık vakti –
Arkamda dağ kalmadı
Tutkuya komşu.

KANATSIZ

Rüzgâr çok nazlı –
Ayaküstü konuştuk
Uçurtmalardan.

HIRAETH

Ağaç kurudu –
Göğsümde bir el oldu
Ardeş kokusu.

KEDER

Kırları dinle –
Ota sus, çiçeğe sus
Ah, bana susma!

TİTRERKEN

Eylülde güneş –
Sokaklar ve dudaklar
Sevdiğin renkte.

CEVİZ AĞACI

Yüküm var deme –
Koşa zıplaya gelen
Sincaplar da var.

ELMA AĞACI

Kokun olmasa –
Kendinden kuşkulusun
Belki de yoksun.

GÜZ

Küsme ey gül!
Rastlaşırız yeniden
Belki gülerken.

HEP

Kiraz mevsimi –
Ayrıldığımız yağmur
Tekrar yağıyor.

HİKÂYESİNE

Yol yolcu arar –
Gülümseyip ayrıldık
Sonra ah çektik.

PRELÜT

Eylül nereye?
Sararıyor yapraklar
Sevdiğin gibi.

FASCES

Ayrılık fena –
Ay bir şans daha verse
Düşmeden suya.

Yaşar ÖZMEN

Ben özellikle yaşı bize göre daha küçük olan şiir severlerin sosyal medyada paylaştıkları yazılarını ve şiirlerini yoğunlaşarak okumaya çalışırım. Gençlerin dünya görüşüne, sanat anlayışına güvenirim. En doğrusunu ve estetik değer taşıyanını görmekte yanılmayacaklarına inanırım. Sanata ve yaşama bakışları daha çağdaş ve daha olumludur. Bugünün gençliği, çatışma kültürünü iliklerine kadar yaşamış ve bundan zarar görmüş olanlardan ister istemez dünya görüşü ve algı biçimleriyle ayrılıyorlar. Ayrılmaları da gerekiyor. Görüşü ve inancı için birbirini boğazlayan insan türünü, tarihe gömmek için çaba içindeler.

Genç bir şairimizin yazısıydı okuduğum sosyal medyada. Şiirin bazı özelliklerine değinen bir yazı. Özellikle inceledim. Bazı tümceleri tek tek çıkardım; genellemeden ve şiire giydirilen torba tanımlamalardan kaynaklanan kuramsal ve kavramsal yanlışları bunlar. Şiirin büyük abilerince sürekli yapılan; genelleme, kavramsal ve kuramsal yanlışların bire bir aynısıydı.

Maksadım, kişilerin neyi nasıl yazdıklarını sorgulamak değil; şiir kültüründe önemli iki sıkıntıyı dile getirmektir. Gerçekten çok önemli gördüğüm iki konu. Birincisi dedikodu kültürü, ikincisi ise yanlış bilgi aktarımıdır.

Şiir yazılarına baktığımızda şiir bilgisine hiç katkısı olmayacak önemsiz şeylerin yazıldığını, genelleme, yineleme ve özellikle öykünme koktuğunu görebilirsiniz. Dergiler, bilgi sunar siteleri bu tür dedikodu türü yazılarla dolu. Şiirin dedikodu kültürü en gelişmiş tür dersek abartmış olmayız. “O bunu şöyle demiş, şu şiirin kıyısında kalmış, bu geleneği resetlemiş, bu eleştirinin babasıymış, şu şair omurgalıymış, onun şair duruş yok”; “Ben senden daha iyi şairim, daha iyi yazarım, benim şiirim senin şiirinden büyük”; “Şurada şöyle dedim de burada böyle kodum da bir türlü gören olmadı” türünden yazılar...

Niçin şiire yeni başlamış bir şairimizin yazısından yola çıktım? Böyle bir konuyu gündeme getirme gereği duydum? Sözünü ettiğim hatırı sayılır kalemlerin yaptığı yanlışların aynısını bu genç şairimiz de yapmış. Geçmişte olduğu gibi bugün de bilgi ve kültür aktarımı, ağır aksak işliyor demek ki.

Onlarca kitap yazmış, yazın platformlarında düşünce yazıları olan ve okurlarınca bilgisine güvenilen şair/yazarlarımızın, sanata ilişkin düşünce yazılarında hata yapma özgürlükleri yoktur. Bilimsel, kuramsal ve kavramsal yanlış yapımları, kabul edilemez. Hele bu bilgi çağında tiye alınacak genelleme tümce kurmamalıdır. Bu konuyla ilgili “Şiiri Şairden Korumak” başlıklı bir deneme kaleme aldım. Yeterince de örneklendirdim. Okumak isterseniz bilgi sunar bağlantısı aşağıdadır1.

Sizler yazıyorsanız, çiziyorsanız, izleyen insanlar var ve yazdıklarımızda mutlaka iyi şeyler ve doğruluğu kabul edilebilir şeyler söylemelisiniz. Özellikle, bilimsel ve kuramsal hatalara düşmemelisiniz. Şiir dünyasında bazı konular görecelidir, bazıları belirsiz ve değişkenliği yüksek bilgilerdir. Bunlar kişinin dünyayı okuma biçimine göre şekil alabilir. Yaşamın her alanında olduğu gibi şiirde de ikili kültür algısı etkili bir sorundur. Ne var ki bilimsel ve kuramsal konuların, doğruluk ve kabul sınırları belirsiz değildir ve bu sınırları taşamazsınız. Hemen ele verirler

ERKENCİ ÖLÜM

Mehmet Çetin'e

hangi dağın rüzgârına katsam adını
eşkelin kokuyor kekikleri
mapustu şiirin akranımdı
ah parmaklıklara yazdım adını

yıkadım yüzümü sularında
has kokusu güz dağının
sırlıklam ısladım kavgada
ah munzur'a yazdım adını

gülüşüne baktım ayın
yansıdı yüzüne sureti şiirin
ölüm hep erken mi gelir bu mevsim
ah yüreğime yazdım adını

utan toprak erken kavuşmaya
konsun devrim tabutuna
koksun şiir
ağlasın munzur dağı
ağlasın bezuvar
anası emzirsin oğlunu
yağmur yağsın toprağına sırlıklam
uzak ülkelere yazdım adını

Salihli, Kasım 2020

sizi... Sanat felsefesine, sanat psikolojisine, sanat sosyolojisine hâkim değilseniz, özellikle estetik biliminin kavramlarında sıkı değilseniz, sanat ve şiirle ilgili düşünce yazısı yazmamak daha yararlıdır. Bu hem kendinize hem de okura saygıdır.

Şiiri övmek için, kavramlar ve terimler anlamsız olarak birbiri üstüne yığılmamalıdır. Gereksizdir; şiir zaten temel sanat alanıdır. Şiirin övgüye gereksinimi yoktur. Şiir yazılarında sık karşılaştığım için örnek veriyorum: Kuram, estetik, imgelem, tarihsel bilgi, metinler arası ilişki gibi daha pek çok sözcük ve kavram; sanki yeni bir anlam alanı oluşmuş da biz bilmiyoruz türünden. Bir başka örnek. Dört sözcükle tamlama yapıp dört sözcükten dördünün de anlam alanının kuyruklarının birbirine değmediği; küçücük anlam alanının doğmadığı; ilginçtir ki herkesin övgüyle söz ettiği yazılar gördüm. Akıl tutulması gibi.

Sonuç olarak, özellikle şiir felsefesi konusunda, öylesine kavramsal ve kuramsal yanlışlar yapıyor, öylesine bariz ki bu yanlışlar... Genellikle öğretici ve inanç penceresinde yoğunlaşıyor. Çağımız bilgi çağı, bilginin en kolay ulaşılabilir zamanı. Her ne kadar alışkanlıklarımızı kıramamış olsanız da bilgiye bir tıkla ulaşabiliyorsunuz. Demek ki insan kaç fakülte bitirirse bitirsin, kaç yıl bu işin içinde olursa olsun; bazı şeyleri kavraması ve görmesi için, özgür bir bilince sahip olması gerekiyor. Öykünmeyi yıkılmış olması gerekiyor. Bir amaç için benimsetilmiş kalıpları kırabilmiş olması gerekiyor. Benzemeyi bırakıp ayrışmayı ve sorgulamayı öncelmesi gerekiyor.

Şu da bir gerçektir; şiir tarihi bilgisiyse dedikodu dışında şiir yazısı yazmak kolay iş değil.

Mehmet GİRGİN

AŞK

Onlar

Her şeyini satıp
Her şey oldular

Onlar

Her şeyini satıp
Bulutlara doğru koştular

Onlar

Güneşe uçan kuştlar

Onlar

Her şeyini satıp
Acılı bir şarkı çaldılar

Onlar

Her şeyini satıp
Yaşamak aldılar

Onlar

Aşka doğru koşup
Aşkı bıçakladılar

Muzaffer DEVELİ

OT

annemin yarası benim
tanrının eksik bıraktığı
dün epeyce düşündüm
yağmurun bıraktığı benim öfkem

kavanozlarını bedavaya getirip
kurduğum düş ceninleri
rengini veriyor hayata kıpkırmızı
vitamininden değil elbet
dilimde kalan kekremsi tadı
keşmekeş bir yerin altında ya da üstünde

adı unutulacak bir insanın
doymayan içini dolduracak topraklar
siz üşümeyin diye büyüyecek otların
tutuşmasıdır bazen hayat

altına hâlâ hücum ediyorlar
göğü bize yaklaştıran şeyler yıkılırken burada
düşüyor mandalları tutmanın tanrısından

Onur SAKARYA

İSTANBUL CELLADI

kısa bir sohbetle biten her şey gibi gözyaşları da bitiyor

bir tilki yakına iniyor, sonsuz ağzında patlayan kahkahalar

ve umutsuz geçen öğle sonları

raylara yatmış bir müezzin duasıdır menekşe saksıları

yalnızlık otomatik bir tüfek gibi tarıyor marmara'yı

giderim şimdi dağ oluklarına, yanıma alıp kente nefret kusan
martıları

ey istanbul, ellerin kanıyor

iki korkunç sevgili kanatıyor küf tutmuş vapurları

ey istanbul, sevsen ne olurdu ulan, içini deştığım yön­süz
yanılgıları

şimdi, kör ediyor incinmiş şairleri uzaklarda batan bir
geminin loş ışıkları

ve bunu unutma,

gözlerim gözlerinde yürüyor gibidir ıslak ve beyhude
kaldırımları

ey istanbul, zulümdür bu tuhaflık, hem kurban hem de
kendinin celladı

Ertuğrul TİRYAKİ

DİKİŞ TUTMAZ AŞK

önümde uzun bir yol
gider gider biterim
ömrüme yama olmuş hayalin
diker diker sökerim

DİLEK KURT (ÖZTEKİN)
(1972 – 31.10.2020)

Yeni Biçem'den *Akatalpa*'ya yazarımız, şairimiz
Uludağ Üniversitesi'nden öğrencimiz, mesai arkadaşımız
Dilek Öztekin'i sonsuzluğa uğurladık.
Anısı bizimledir...

OSMAN SERHAT ERKEKLİ'DEN
ÜRPERİŞER KİTABI
Toplu Şiirler 1968-2020

Erkan KARA

"13 yaşında şiir yazmaya, 15'inde yayımlamaya başlayan 1955 doğumlu Osman Serhat Erkekli ilk kitabını da 18 yaşında yayımlar. Böylelikle 1968-1973 yıllarından söz etmiş olduk. O sırada ülkemizin şiir ortamı, 1950 sonlarından gelen yoğun imge yüklü 2. Yeni şiirle, 1960 sonları ve 70 başlarında hayat bulan toplumsal denebilecek daha yalın bir şiirin kapışmasına sahne olmaktadır. Osman Serhat bu iki güçlü akıma yüz vermeyip kendi yolunda yürümek ister." *

"Osman Serhat Erkekli'nin yalın, düşünsel imbiikten geçirilmiş biraz da mistik yanını gizlice içinde kuran bir söylemi vardır yapıtlarında. Kendine özeldir. 'Onlar dillerinin beyidir. Kiminin beyi de dildir' diyen kendine özgü zarif bir söylemi barındırır yazdıkları. Şiirleri de öyle. Hiç yapmacıksız" **

"Elli yıl öncesinde de akşam oluyordu, kuşlar uçuyordu elbet, ama bütün bunları şiir üzerinden elle tutulacak bir mesafeye taşımak ustalık işi. Türkçenin son büyük akrabalarından sevgi değer Osman Serhat Erkekli" ***

"Hep şiirlerinin gölgesinde tutar kendini. Hiçbir zaman öne çıkayım, görünümüm, göstereyim kendimi gibi bir kaygısı yoktur. Hayatta varoluş biçimine hayran kaldığımız o iddiasız kişi en iddialı şiirleri kaydetmiş, kocaman bir şairdir. Osman Serhat'tır o. Sevgilinin yaşaması uğruna 'Ben yaşamasam da olur' diyecek kadar kendinden vazgeçer." ****

"Yeryüzünün kederli dervişi. / Tanrı ve şiir, ne kadar güzelsiniz iki sonsuz/luk ve büyümlü hiç/lik olarak. / Şiir ve Osman Serhat sayesinde artık cenneti de biliyorum cehennemide: Aşk ve ölüm gibi derin ve acı ikisi de!" *****

"Metafizik son yüzyıllık şiir ve düşünce geleneğinde bizde sağ kesimler ile özdeşleştirilmiştir. Somutluk ve toplumsalcılık ise sol şiirin en verimli sanat mülkleri. / Ve sol şiir Osman Serhat Erkekli ile yerden göklere yükselir. Yerlere ve Göklere Dair, adlı eseri şairin, sol şiirin göksel dil anlamında ilk deneyimi olur. Sol şiir, dediğimiz mecrada şiir, yerden göklere, Tanrı'ya doğru yükselir." *****

"Fernando Pessoa, 30'lu yılların başında, 'tanrı' kavramının yerine 'insanlık' kavramının konulmuş olmasına itiraz notunu düşer. Pessoa'nın kanaati, insanlık kavramının içerdiği değerlerin, tanrı kavramının taşıdığı değerlerin yerini dolduramayacağı yönündedir. Martin Buber'in 'tanrı tutulması' dediği şeydir bu. Benim, tanrısızlaşma veya tanrı kavramından yoksun olma durumu derken kastettiğim bu. Türk şiirinde, Tevfik Fikret'le başlayan poetik süreç, aynı uygarlık eğitimi içinden gelen Osman Serhat'la sona ermiştir, hem de 70'li yılların sonunda." *****

Yukarıda Osman Serhat Erkekli ile ilgili elimde bulunan yazılardan bir kısa kolaj çalışması yapılmıştır. Çünkü, toplu şiirler, dünden bugüne şairin boy aynasıdır. Ama ondan önce, şairin şiiri ve şiir dünyası hakkında şura meclisinde genel olarak neler söylenmiş olduğunun da bir o kadar önemli olduğunu düşünenlerdenim, her toplu şiir kitap öncesi. Bu yüzden, hem hatırlatmak hem de aktarmak amaçlı bir kolaj çalışmasıdır bu.

Osman Serhat Erkekli, *ÜRperişler Kitabı – Toplu Şiirler (1968-2020)*, Artshop Yayınları, İstanbul, Kasım 2020, 614 s. →

Dilek BAYRAM

VİGİNTİ

Bulutları beş geçiyordu

İkimiz de uyanıktık

İş makinelerinin gürültüleri

"Una Mattina" gibi geliyordu

İnsanlığın gözde eylemi maskeli pandomim yapmaktı

Horoz ibiği açmış, sokaktaki gebe kedi yavrulamıştı

Bir yağmur yağdı sabaha karşı, sen hıçkırıklı uyuyordun.

Konuşamadıklarım kahve fincanından taşıtı,

Bilmediğim bir sürü metal isimleri beynimin içinde.

Merdivenleri soluk soluğa çıktık,

İkimiz de bir parça yaşlanmıştık.

Kuşlar gelip su içtiler mermer havuzdan, genç kızlar gelip

cep telefonları ile fotoğraflar çektiler.

Gökyüzü ne sırdaştı herkese

Görüp duyup susuyordu.

Ben de görüp duyup susmuşum bir şeyleri...

Herkesin görüp duyup sustukları da gökyüzüne karışıyordu,

Gökyüzü hepsini yutuyordu.

Balkondan şehrin sesini dinlerken

Ne çok tartıştığımızı, ne çok barıştığımızı

Ne çok güldüğümüzü senin bazen ne sıcak olduğunu

konuşmadık

Ben düşündüm bunları.

Yazmak da istedim, kalem kâğıt yoktu

Masanın üzerine çizdim ellerimle.

Günler gelip geçiyordu hayatımızdan

Ben ne salıncakta sallanıyordum ne de pamuk şeker

yiyardum artık

Ne sen biniyordun üç tekerlekline

İkimiz de eski zaman âşığıydık, bulutu biz geçiyordu.

Çıktı!

ÜRPERİŞLER KİTABI

Toplu Şiirler 1968-2020

Osman Serhat Erkekli

Artshop Yayınları, İstanbul, Kasım 2020, 614 s.

Alıntılar:

* Ramis Dara, *Akatalpa*, Kasım 2020.

** Hüseyi Peker, *Akatalpa*, Ekim 2019.

*** Şeref Bilsel, *Birgün* gazetesi, 4 Ağustos 2019.

**** Sevil Avşar, *Yasak Meyve*, Kasım-Aralık 2016.

***** Hüseyin Alemdar, *Akatalpa*, Eylül 2019.

***** Yeprem Türk, *Osman Serhat Erkekli Kitapçığı*

***** Yücel Kayıran, *Radikal Kitap*, 6 Ocak 2012.

SAİT FAİK

Kalbim ince hastalığı çeker
Bir an önce kavuşmak insana,
Evet, rıhtım çeker geleceği ölüme
Yüzüm ranzaya yapışık geçmiş,
Bulutlar gökyüzünün derinlerinde kederli

Kışa doğru esneyince sonbahar,
Renk cümbüşünü unutuyordum hani
Yaza doğru esneyince kalabalık,
İnsanım ya belirsizliği özlüyordum
Hemen üstüne yaklaşık yaşadığım
Bir fırtınayken ufuklar, ufacık ufuklar
Ne yapsam yeşile ve maviye çaresizdim!

Bazen dağlara bakınca da
Kırmızı elmalar görüyordum birden
Bir defne ağacından zeytin ağaçlarını kokluyordum
Beyaz ve ütülü çamaşırlara benzer!

Yalnızdım sonra “bir şeyler her şeyleri öpüyorken”
Güneşin kıskacında gökyüzü pazara benziyorken
Gün boyu, içimi “boşlukla çalkalamak” gibi
Sislerin kendi içinde görünmezliğine karşılık!
Mevsimleri sırasıyla pencereme asıyordum sanki

İnişi çıkışı oluyordu tanrının sonra
Bir de kuralları her şeye ölümler biçen tabiki
Yokuşlara doğru büyük
Çok büyükken ayaklarımın ucu
Bu yüzden hüznümde durmadan çöl yokluğu!

Duygular işte
Bir yolculuk halinde dökülüyordu göğsüme
Zengin çiçeklerden gökyüzünü topluyorken üstüme
Yorgunluğu bir su gibi içiyorken zaman
Gölgemi sağıyordum akşamların zevkine!

Birden “dudaklarıma dudaklar düşünüyorken”
Boylu boyunca bayram sabahında hemen
Bakıyordum alabildiğine “çizdiklerine zamanın”
Bir tarlayı rüzgar sürüyormuş gibi sapsarı
Ve göğümü durmadan döküyorken ölü kuşlar!

Sonra benim içimin yönleri varken
Şaşı ve güvercinli, sıradan bir “gün kokusuyla”
Ve benim düşündüğüm vakitlerin
Tam altında, tekerlek izleri annelik sonrasında
Bir kara yilandım yangın ikliminde!

Sanki huy edinmişim alışkanlığı
Kıyıları boyuna yutuyorken ayrılık rüzgarları
Şimdi Sait Faik'e döndürmek isterdim uykularımı!
Gökyüzüne fırlatılan anılar misali
Ve her yaş bir acıya gömüyorken yaşadıklarını!

SARHOŞ KUZU

Bile: güven, ve: uzatılmış sevinç
İle: plasenta, -sız: eski sızı
Ünlem: tüm yükleri kaldıran vinç
Bellek: zihninin kenger sakızı

Gitmek: mavi, kalmak: kırmızı
Usulca: bordo, ansızın: kapkara mor
Atlar çıldırmış içince kızı
Uzak: sarı, nallar: güneş yeşili bir kor

Hasret: göl, kurur dudakta tuz
An: sırça saray, ince belli buz saati
Acı kesik, sesler acıtan bir kuz
Güneşin dokunamadığı çiçektir: âfi

Olmak: siyah, yokluk: azar azar
Bulmak: turunc ve yitirmek: limon tuzu
Sevinç: Akdeniz, üzünç: Hazar
Çocukluk: yoncayla sarhoş olmuş kuzu!

SINIFSIZLAR

içimde bir yer var
boş kalmış dünden beri
istiyorum ki
bir kuş yuva yapsın oraya
kimse taş atmasın
çiçeğe dursun ilkyazım
bir daha kavlamasın
bendeki yara

uzaktan bakan bir çocuğum
hüzün köşesine bir çekirdek koydum
işte şu yıldızın ışığında çillenecek yeryüzü
ufkundan geçtiğimiz bulutlara değin
bir avuç toprak değişimi yapıyoruz
sınırlar çıkınca karşımıza
insanların yüzü değişiyor birdenbire

göğsüme vuran acıların kökü
sarmal düzenden irak sarmaşıkların
renginden giriş yaptım şehirlere
güz eprimesi soğukların elleri titrek mor
hiç çıkmayan sesimi soluğumu
kayıtsız okullardan aldığım dersleri
sınıfsız insanların gökkuşağını
çekiyorum uçurumun üstüne

akşamın beklentisi gün yazımız
bir sürümlük fitilin lambası beş numara
dar sokaklardan saparak geliyor evimize
evler yana yatmış gün soluğu şapka
güz kumaşı dizlerin yaması patlamış yine
alaca karanlığın şafakları yanıtız
uzun bir yolculuğa çıkıyorum
kimse bana yazmasın
adresimi bilmiyorum çünkü

SEN EY TEBESSÜM

Her anne kollarında bir tebessüm taşır
Her baba gibi
Ey çocuk, sen ey tebessüm
Gecikmişsin biraz
Her tebessümde bir ayna hissi
Çıkar karşıma
Kanat çırpın bir arzunun mecazıydın
Umuttun sen
Son temennisiydin belki birisinin hayata
Hayatın bir ırmaktan akan güzelliğini seyre gelmiştin
Kuş kanadı gibi kollarıyla
Gökyüzüne saldılar seni çocuk
Kuşlar duysa doyururdu seni
Senin anlaşılmaz dilin
Düğüm atılmış sözcüklerdi
Tomurcuk sözlerin açar şimdi
Yüzümüzde yine güller büyür
Bir uzun gündüz olur bahçemiz
Gök dirilir
Güneş üflenir ellerde senin için
Bir dağ döndürülür geriye
Ey çocuk, sen ey
Sen bir tebessümsün
Aynaların mutlu kollarında
Her şey tebessümdü
İyileşiriz şimdi

Süreyya ŞİŞMANLAR

SÖZSÜZ

sözsüz anlaşmanın birinci maddesi göz
gürültüden koşturdu dudak
günlerdir ağız boşluğunda
sessizliğe yuvarlanıp duruyor dilim

ekim ortası bulut açmış kadını
yalnızlığın türkü söylencesi dağlık yüzüm
rüzgârla dağılmış sararan saçlarım
yaprak döküyor güzün üstüne

avuntu yazmamda oya, ıslansam
sevesi gelmiş yağmurun sanısı
hadî diyorum seslenip benzerlerime
açalım seviye kanatlarımızı
genişleyen şu gök bizimdir

şimdi bir kuşa giydirsem gövde mi
ağaçların ürkeceğini biliyorum
sözsüz anlaşmanın birinci maddesinde
susuyorum bildikçe

(Ayrıca içindeki rakamlar sayıyı, sonrakiler sayfayı gösterir.)

ACARÖZMEN, Bilal	: Hiç Adlanan Yolda Bir Uğurlama (şiir)	(247) 9
AÇIKGÖZ, Döndü	: Li (şiir) : Alevli Aşk Mevsimleri (şiir)	(246)13 (250)10
AKBULUT, Gülçin Yağmur:	Yaz Mavi (şiir) : Şairin İç Sesi (şiir) : Yanlış Hikâye (şiir) : Yağmur'un Gökyüzü (şiir)	(242)14 (244)14 (247)11 (251)15
AKÇA, Fatih	: Bahara Değen (şiir)	(245)11
AKÇA, Serkan	: Ölürken (şiir)	(244) 2
AKKAYA, Onur	: Adam (şiir)	(251) 4
AKYÜZ Aydın	: Akıncılar (şiir)	(251)14
ALBAYRAK, Necati	: Uzakta Bir Yer (şiir) : Bir Kara Kedi (şiir) : Delinmiş Çorap (şiir) : Kaç Kırık Kalem (şiir)	(242) 11 (244) 9 (246)15 (248)11
ALEMDAR, Hüseyin	: Hiçlik Bıçağı (şiir) : Başkalaşım Parantezi : Günlerin Değeri, Kırmızı Pazartesi, Sonsuzluk ve Bir Gün (şiir)	(241) 1 (242) 4 (243) 2
	: Aylardan Nisan:Üç Cemre Sekiz Renk, Şiirden İnsan!	(244) 4
	: Klaket Bıçağı (şiir)	(245) 3
	: Dilsiz Ayna	(246) 8
	: Azra'il (şiir)	(247)16
	: Unufak Şiirler (şiir)	(248)16
	: Şiirin Güneş Saati	(249) 2
	: Alemdar Sürmelisi (şiir)	(250) 6
	: Taş Ateşi (şiir)	(251)16
ALPER, Yusuf	: Oyalan (şiir) : Sessizce (şiir) : "Beyaza" (şiir)	(244) 1 (246)16 (248) 3
ALTINKAYA, Sevda	: Gelip Geçen (şiir)	(251)15
ANGI, Suat Kemal	: Tekinsiz Rastlaşmalar(şiir) : Haikular	(241)13 (252) 7
ARAF, Yusuf	: Adın Geçti (şiir)	(242)15
ARAKLI, Serap Aslı	: Dünya Ağrısı (şiir) : İstasyon (şiir) : Dağlarca Dağların Ardında O'na Mektup	(243)16 (246) 9 (247) 2
ARAS, Fatma	: Kan Kendini Yeniler (şiir) : Kar Yangını (şiir) : Artık Aşk da İşgalci (şiir) : Duygular da Çılgın Atar (şiir)	(242)13 (243)14 (246)13 (250) 7
ARSLAN, Gökhan	: Kereviz ve Karnabahar (şiir) : Dünya da Bilmiyor Seninle Yaşıt Olduğunu (şiir)	(242) 1 (244) 3
	: Eksilen (şiir)	(246)16
	: Kırklar Yanmış (şiir)	(249)16
	: Mümkânsız (şiir)	(251) 3
ASLAN, Hicran	: Uyku Öncesi Anlatılar (şiir)	(248) 1
ASLAN, Rohani	: İçten Yeşermenin Yazgısı (şiir)	(252) 6
ATAPAY, Mustafa	: Sepet (şiir)	(251) 1
AVAN, Hakkı	: Nasıl Yaşanır (şiir)	(248) 7
AVCI, Ali Osman	: Benim Göğüm (şiir)	(243)13
AVCI, Seçil	: Sekiz (şiir) : On Üç (şiir)	(247)15 (250)15

AVŞAR, Sevil	: Buluşma (şiir)	(241)16	: Ve Cihan Oğuz	(247) 4
	: Kendini Ölen (şiir)	(243) 7	: Diyarbakır İçinde	
	: Dijital Salgın	(245) 2	: ‘Hicran Durağı’	(248) 4
	: Geçiyordu (şiir)	(247) 1	: Fuat Çiftçi'nin Şiiri	(249) 4
	: Tercüme (şiir)	(252) 6	: Metin Fındıkcı'nın Şiiri	(250) 4
AYDIN, Cansu	: Ayna ve Melankoli (şiir)	(249) 9	: Türk Şiirinin Kutsal Sesli	
BAĞCI, Meral	: Payda, Eylemler (şiir)	(241) 9	: Şairi Osman Serhat Erkekli(251) 8	
BAHTİYAR, Naci	: Bir Dilsiz Tenekeci'de		: Hüseyin Alemdar'ın Şiiri	(252) 4
	Sözün Kestiği Dizeler	(242)10	: Hava Durumu (şiir)	(242)13
	: İtibarlı Köleler (şiir)	(244)13	: Ceketin Parası (şiir)	(244) 7
	: Suç Mahalli (şiir)	(251)14	: Pandemi (şiir)	(246)16
BARUT, Ali Asker	: Kül ve Köz (şiir)	(246) 3	: Kir (şiir)	(249)15
	: Sığınacağım Ne Kaldı		: Sessiz Sone (şiir)	(243)13
	: Bu Şehirde (şiir)	(248)16	: Su Günleri (şiir)	(249) 7
	: Metin Eloğlu'nun ‘Yitikçi’		: DEVELİ, Muzaffer	(241) 5
	Şiirini Tazmin	(251) 1	: Sarışın Adamlar Gazeli	
BAŞKESEN, Atnan	: Acıyı Dışarda Tut (şiir)	(241)15	(şiir)	(243) 2
	: Hayat Hızında Gelir Ölüm		: Ayakta Ölen Şiirler (şiir)	(245)10
	(şiir)	(243) 6	: Yaram Hâlâ Cumartesi	
	: Mevsimleri Unutmaktı		(şiir)	(247)15
	Ölüm (şiir)	(245) 3	: Ot (şiir)	(252) 9
	: Her Şey Işıktı (şiir)	(248)13	: Ötekiniz (şiir)	(243)15
	: Sen Ey Tebessüm (şiir)	(252)12	: DEVECİ, Rabia	
BAYIR, Mehmet	: Yüksek İrtifa (şiir)	(243)16	: DİNÇER, Erdinç	
	: Furuğ'a Ulusal Sesleniş(şiir)	(245)11	: Beyaz Bornoğlu Adam ile	
	: İkinci Sessizliği (şiir)	(246)16	: Limon Ağacı... (şiir)	(246)12
	: Aramızdaki Mesafe (şiir)	(247)13	: Bazı Şeyler (şiir)	(249)11
BAYKAL, Perihan	: Bazı Şeylerin Yalnızca		: DOĞAN, Ahmet Şerif	
BAYRAM, Dilek	: Yaratan (şiir)	(246)11	: Bir Gül Yanağımı Yaraladı	
	: Vıginti (şiir)	(252)10	(şiir)	(242) 5
BEDRİ, Yaşar	: Çoğu Zaman Redifli Şiir	(248) 1	: Yezidin Dili (şiir)	(244)13
	(şiir)		: Zıyan Tanrının Sanrısı (şiir)	(247)10
	: Irmağın Kıyısındaki Eski Ev		: Solgun Nehir Çocukları(şiir)	(249)3
	(şiir)	(251) 2	: DOĞAN, Oresay Özgür	
BERKİ, Kamil Eşfak	: Kar (şiir)	(245) 5	: Parrhesia(şiir)	(241)16
BEYTER, Şener	: Ölümcek (şiir)	(244) 7	: Şiir İçin Bilinçaltı	
	: Çocuklar (şiir)	(248)14	: Paragrafları XXV	(242) 6
BİNBOĞA, Mehmet	: Elveda Efelya... (şiir)	(243)11	: Şiir İçin Bilinçaltı	
BOLOL, Ümit Salih	: Misafir (şiir)	(241)11	: Paragrafları XXVI	(243) 4
ÇALBAY, Fuad	: Altı Okyanus Üstü Bahk		: Döküm ve Kıvam (şiir)	(244)16
	(şiir)	(251) 3	: Tutkulu Yorum İstiyor	
ÇELİK, Bircan	: Önce Adını Söyle (şiir)	(245) 7	: Sıcak Hava Dalgası	(245) 7
ÇELİK, Nurcan	: Bun (şiir)	(246)11	: Virüslü Ev Duruşları (şiir)	(246) 3
ÇETİN, Taha İhsan	: Haiku	(244) 7	: DOĞRU, İsmail Cem	
ÇETİN, Yener	: Süs (şiir)	(245)14	: DÖŞDEMİR, Mustafa	
	: Balbal – Gey Haydi (şiirler)	(248) 3	: Beyaz Barış! (şiir)	(245) 6
	: Sait Faik (şiir)	(252)11	: Kral Çıplak (şiir)	(248)15
ÇIRALI, Sertaç	: Büyüdüm de Küçüldüm		: DURSUN, Mustafa	
	: Eve Döndüm Ben (şiir)	(241)10	: İki Farklı Uçtan Şiir	
	: Teyelsizler Ordusu (şiir)	(244)15	: ya da Kadın Söylemi	(241)10
	: Yansıma (şiir)	(247)13	: Tufan Erbarıştıran'dan Bir	
ÇİFTÇİ, Fuat	: Hiçliğin Hörgüçleri (şiir)	(249) 1	: İnceleme Kitabı “Kör	
ÇİFTÇİ, Halim	: Arzu (şiir)	(242) 5	: Baykuş”	(245)12
	: Özlem (şiir)	(249) 6	EKİNCİ, Eyüp –	
ÇİRKİN, Furkan	: Mülkiyet Bilinci (şiir)	(244)13	: MERCANOĞLU, Salih	
ÇOBAN, Özgür Barış	: Acil Umut Kapısı (şiir)	(246)13	: Gelgeç (şiir)	(248) 7
ÇOLAKOĞLU, Gürses	: Anılar karanlığı (şiir)	(245)16	: ELİTOK, Bülent	
ÇOLAKOĞLU, Önder	: Narkoz Etkisi (şiir)	(244)15	: İçimdeki Yağmur (şiir)	(241)14
DAĞLIYAN, Bedros	: Hasretin Hayali (şiir)	(248)11	: Bahara Giden Hasret (şiir)	(244)15
DARA, Ramis	: Akatalpa Deyince	(241) 1	: EMRE, Orhan	
	: Şiir	(242) 1	: Yaşar Kemal'in İnsanları	
	: Dante ve Karatavuk	(243) 1	: VIII (şiir)	(245) 9
	: Türkçenin Yaseminleri		: Döngü (şiir)	(252) 1
	(mani)	(244) 2	: ENDEREMİROĞLU	
	: Akatalpa'ya Epilog Yerine	(245) 1	: Duvar Sınır Su ve Hızır	
	: İşte Bir Hazine: “Yitik		(şiir)	(252) 3
	Yankı”!	(246) 4	: ERDEM, Veli	
			: Mermerin Köpek Dişi (şiir)	(249) 6
			: ERDOĞAN, Barış	
			: Çiçeksizlik Yığımı (şiir)	(242)11
			: Soyundum Kısa Girdim	
			(şiir)	(244) 2
			: Kuş Saati Bana Gel (şiir)	(247) 7
			: Saçların Dağınık	
			: Maveraünnehir (şiir)	(249) 7
			: ERGİNBAŞ, Şerif	
			: Sabahın Eşiği (şiir)	(241) 5
			: Savan Suları (şiir)	(243)14
			: ERGÜN, Yiğit	
			: Yerinde Keşmekeş (şiir)	(242)15
			: Biz ve Onlar (şiir)	(245) 7

	: Sonra Hayat Devam Etti (şiir) (251)14		: Karınca Duası (şiir) (246)14
ERİŞ, Seda	: Post Küre Medine (şiir) (246)10	İBŞİROĞLU, Elif	: Seyir (şiir) (244)13
	: Günahlarından Başka Hiçbir Şeyi Olmayan Kadınların Şiiri (247) 8	İMRE, Eren	: Bir Dekor Olarak Kafatasım (şiir) (241) 8
	: Bir Temmuz Klişesi (şiir) (250)11	İRDELMEN, Barbaros	: Ben Buyum (şiir) (241)15
ERKAN, Osman	: Çekingen Mesafe (şiir) (251) 5	KAÇAR, Ozan	: Ekmekten Şafağa (şiir) (246)14
ERKEKLİ, Osman Serhat:	Günlük (241)14	KAPLAN, Yaşar	: Aul (şiir) (250) 3
	: Günlük (242)12	KARA, Erkan	: Kuşlar Yalan Söylemez (243)12
	: Günlük (243)10		: “Koluna Kum Saati Takmak İsteği” (245) 8
	: Günlük (244)12		: İster (şiir) (247)11
	: Günlük (245)10		: Şairin Lüksü (şiir) (250) 7
	: Günlük (246)12		: Osman Serhat Erkekli’den Ürperişer Kitabı - Toplu Şiirler 1968-2020 (252)10
	: Mahalle Arasında Mırıldanma (şiir) (247) 1	KARABULUT, Selami	: Kış Salgını, VI... (şiir) (242)16
	: Günlük (248)14	KARACA, Zeynep	: Ölü Doğmak (şiir) (244)14
	: Günlük (249)14		: Yanılgı Tırpanı (şiir) (247)12
	: Günlük (250)12		: Ses Aşka Gölge Değil (şiir) (250)15
	: Günlük (151) 2	KARACAN, Murat	: Şair Cambaz ve Tanrı (şiir)(247) 1
EROĞLU, Mustafa	: Yanlış Mühürler (şiir) (242)15	KARADAŞ, Muammer	: Sonyaz (şiir) (246) 1
	: Uçurum Terbiyesi (şiir) (244)15		: İç Konuşmalar (günlük) (251) 4
	: Son Temrin (şiir) (246) 5	KARADENİZ, Sinan	: Kâğıttan Bir İnsanın Öğrettikleri (şiir) (241)14
	: Kalleş Curcuna (şiir) (248) 6		
	: Kahkaha Sömürgesi (şiir) (250) 6	KARAKAŞ, Ayfer	: Mutsuzluk Zehirlenmesi (şiir) (249) 7
EROL, Emre	: Gümüş Yüzük (şiir) (249)14		
ERSİN, Ümran	: Yeşil Ateş Böceği (243) 6	KARAKAŞ, Selim Savaş	: Elllerinden Öperim (şiir) (250) 9
ERTEN, İzzet	: Maske (şiir) (247) 3	KARAKAYA, Abbas	: Türkiye’nin Markası (şiir) (242)11
ESEN, Fatma Hatun	: Faikular (şiir) (241) 7	KARAKAYA, Müştehir	: Cin Rapsodisi (şiir) (243)12
FINDIKÇI, Metin	: Yokluğa (şiir) (250) 1		: Aleve Tutulmuş Güz Öykünmesi (şiir) (249) 3
FİLİZKOL, Seyit	: Kanama (şiir) (243)11		: Sofular’da Bir Mevsim (şiir)(241) 9
	: Ömür Suyu (şiir) (246) 7	KARAKÖSE, Zabit	: Yaka (şiir) (242) 9
FİRUZİ, Elif	: Dönüşme Kırıkları (şiir) (245) 9	KARALTI, Funda	: Kuşlar (şiir) (251)16
GEDİZ, Halil	: Saklambaç (şiir) (243)15		
GİRGİN, Mehmet	: Avlu (şiir) (246) 7	KARATAŞ, Levent	: Anneme (şiir) (245) 1
	: Kaya (şiir) (249) 6	KARATAŞ, Yelda	: Yalnızlık Ölüm Boyu (şiir) (249) 1
	: Aşk (şiir) (252) 9		: Ellerim (şiir) (151) 2
GÖKDEMİR, Nurkan	: Gizce Ağan Bulut (şiir) (244)14	KARAYAZI, Mahir	: Tuz Gibi, V (şiir) (242) 8
	: Düş Dağları (Zümrüt Düş) (şiir) (246)10	KARSAVRAN, Cemal	: Yıllar (şiir) (241) 9
	: Lotus / Berkiz Çiçek (şiir) (251) 3	KAYRA, Peria	: Ruh İkimiz Bir Çocuk Pötikare Pembesi (şiir) (242)14
GÖNEN, Tuncer	: Kırık Evlerde Başlıyor İsyen (şiir) (242)11		: Soru Yorum (şiir) (245)15
			: Yok (şiir) (249)13
GÜÇLÜ, Faik	: Hiç (şiir) (249) 11	KEMAL, Cihat	: Kanayan (şiir) (249) 9
GÜÇLÜ, Mustafa	: Epigrafik Mırıldanmalar (şiir) (243) 5	KILIÇ, Beytullah	: Pabucumdan Çıkan Dam (şiir) (243) 7
			: Af (şiir) (250) 7
GÜRGAN, Niyazi Mete	: Sen (şiir) (251) 7	KILIÇ, Mustafa Ergin	: Kalp Tutulması (şiir) (244) 9
GÜRKAN, Örsan	: Yerüstü (şiir) (245) 8	KIZILCALIOĞLU, Metin:	: Savaş ve Barış (şiir) (248) 9
HACIOĞLU, Volkan	: Fütürist Bir Çiçek (şiir) (244) 3	KIZILDAĞ, Turgut	: Nefes (şiir) (243)14
	: Gurbet Manastırı (şiir) (247) 7	KIZILIRMAK, Suna	: Epriyen (şiir) (246)14
	: Sylvia Plath’in Bulunma İlamı (şiir) (250)13	KOÇAK, Serdar	: Yirmibirinci Yüzyıla Manifest (şiir) (241)16
HACİL, Süleyman Berç	: Ekmek Peşinde (şiir) (244)14		
	: Kayıt (şiir) (247)15	KOÇYİĞİT, Zahide Y.	: Gayya (şiir) (243) 3
	: Pinokyo (şiir) (249) 7	KONŞER, Nevzat	: Ve (şiir) (242)13
İŞIKER, Nihan	: Hadi Git (şiir) (241) 9		: Gülde Var Hüzün (şiir) (244)11
	: Kar Özlemi (şiir) (242)16		: Duyu (şiir) (247) 7
	: Ani... (şiir) (243)14		: Titreyen Kuş Mersiyesi(şiir)(250)11
	: Düğüm (şiir) (244)11	KORAY, Yunus	: Ahmet Rasim (şiir) (245) 3
	: Sahi... (şiir) (245) 10		: Uzun Kül (şiir) (252) 1
	: Köprünün Ortasında II (şiir)(246) 7	KORKMAZ, Hüseyin	: Kör Hattatın Söylencesi (şiir) (242) 3
	: Hadi Öğret (şiir) (247)16		: Bin Yıllık Ninni (şiir) (245)14
	: Sabah Olmasa (şiir) (248) 9		: Yaz Sıcaklığı Altında (şiir) (250) 3
	: Gelişlerinde... (şiir) (249)15	KOYUNCU, Fahrettin	: Karmakarışık Bir Hasbihalden Kalan Kırık Dökük Şeyler (şiir) (242) 9
	: Susuşlarda... (şiir) (250)13		
İŞILDAR, Gülsüm	: Kalbimin Çekmeceleri (şiir) (241)15		
	: Zamanın Kaburgaları (şiir) (243)15		

	: Devamsızlık Hakkı (şiir)	(244) 3		: Şiir Yazıları	(252) 8
	: Budapeşte'de Kan Tutmuştu		ÖZŞEKERLİ, Türker	: Boşluk İkimizindi (şiir)	(247) 3
	: Beni (şiir)	(248) 9	ÖZTEPE, Ozan	: Memleketimden İsyan	
	: 'Ateş Çekirdeği' Üzerine			: Manzaraları - LXXV: Kemal	
	: Notlar	(250)14		: Kurkut'un Kefareti (şiir)	(242)12
	: Gbi'li Şiir (şiir)	(251)16		: M.İ.M. - LXXVI Huzursuzluk	
KUL, Erdoğan	: Bir Gülüşün Dikeyliği (şiir)	(245) 1		: Peşrevi (şiir)	(244) 5
	: İm (şiir)	(247) 6		: M.İ.M. – LXXI Ömer Ekmel	(247) 7
KURT, Dilek	: 1478 (şiir)	(242) 7		: Dikenli Zıplak	(249)10
	: Bir Küçük Kraldı (şiir)	(244)14	ÖZTÜRK, Özlem	: Öpersem Kanarım (şiir)	(251) 7
	: Sır Kapısı (şiir)	(246)11	PEKER, Hüseyin	: 2020 Yılına İlk Değen	
	: F16 (şiir)	(248) 2		: Işıklar	(241) 2
	: Derviş (şiir)	(250)11		: Dünya Şiir Gününe	
KURT, Ersin	: Yarım Kalmış Şiirlere			: Yaklaşırken	(242) 2
	: Saygı Duruşu (şiir)	(245)14		: İnce Donanma (şiir)	(243) 1
KURTAR, Büşra	: Demans (şiir)	(246)10		: Yeni Yıla İlk Uğrayan	
KUYUCU, Yakup	: Göğlü Göğkız (şiir)	(245)11		: Kitaplar	(244) 6
KÜÇÜKOĞLU, Emre	: Utku (şiir)	(250)12		: 2020'nin İlk Aylarına	
LEYLA, Nisa	: Onkoloji'de (şiir)	(250)15		: Korona Engeli	(245) 4
MERCANOĞLU, Salih	: Kış (şiir)	(242) 1		: Gelecek Nereye?	(246) 6
	: Abdalın Şarkısı (şiir)	(247) 3		: Ben Kurban Değilim (şiir)	(247)16
	: Klaros (şiir)	(250) 3		: Şiirde Kaynaşma	(248) 8
	: Dance Me To The End			: Yazın Ortasına Denk Gelen	
	: Of Love (ŞİİR)	(252) 3		: Kitaplar	(249) 8
MERCANOĞLU, Salih-				: Pandemiyle Boy Ölçüşen	
EKİNCİ, Eyüp	: Gelgeç (şiir)	(248) 7		: Kitaplar	(250) 8
METE, Arif	: Gelişigüzel (şiir)	(243)14		: Şiir Hız Kesmiyor	(251)12
MURUTOĞLU, Esra	: Haikular	(243)13	RAYMAN, Mehmet	: Beş Parmağın Güzü (şiir)	(242)15
MÜŞTEKİN, Eylem Demir:	: Yansıma (şiir)	(250) 7		: Sofya (şiir)	(244) 5
ODABAŞ, Volkan	: Gidene Kadar	(242) 8		: Taşın Sütü (şiir)	(248)15
OĞUZ, Cihan	: Dört Nala Ayrılık (şiir)	(242)16		: Sınıfsızlar (şiir)	(252)11
	: Psikologları Kim Tımar		SAKARYA, Onur	: Son Makarna Tanesi (şiir)	(241)16
	: Etsin? (şiir)	(246) 1		: Fakir Acılar (şiir)	(247) 2
	: Sır (şiir)	(250) 3		: İstanbul Celladı (şiir)	(252) 9
OĞUZ, Mustafa	: Avare (şiir)	(245) 3		: Yeni Bir Sabah ve	
	: Hüznün Mevsimi (şiir)	(248)13	SARAÇ, Aydanur	: Tohumlar (şiir)	(251) 7
OKUDUCI, Çayan	: Ayvalar Çiçeklenirken (şiir)	(251)11		: Şiirde ve Düşüncede	
ONUR, Sinan	: Gemlik-Bursa Yolunda Bir		SARMAZ, Mehmet	: Sahicilik	(248)12
	: Güz Vakti Uyanışı (şiir)	(243)10		: Son Gülümseme (şiir)	(249)15
	: 68 ve Milenyum (şiir)	(245)14		: Tadında Bırak (şiir)	(252) 1
ÖMER, Mine	: Değişir (şiir)	(243) 2	SENA, Gökçe	: Kendimden Hayaletler	
ÖNDER, Hızır İrfan	: Bırak Beni Ağlayayım! (şiir)	(241)12	SÖNMEZ, Muharrem	: Etken Madde (şiir)	(243) 3
	: Üçlemeler (şiir)	(243)11		: Kâfi (şiir)	(246)10
	: Melankolik Üçlemeler (şiir)	(245)15		: Rüzgârın Kalbi (şiir)	(248) 7
ÖNDERSEVER, Sezgin	: Isırık İzleri (şiir)	(248)15		: On Kerre Şair (şiir)	(250)16
ÖZ, Musa	: Eskimiş Bir Hayal (şiir)	(241) 3		: Kırık Bir Gönülde Yetmiş	
	: Bir Haylice Düş (şiir)	(245)16	ŞAHAN, Halil	: Yıldır Demlenen Körpe Bir	
	: Acı Sarısı (şiir)	(247)15		: Aşkın Utangaç Şiiridir	(247)14
ÖZBOYACI, Halit:	: Artık Yaralarımız			: Bir Şiiri Okuma Denemesi	(252) 2
ÖZCAN, S. Emre	: Sarkacında Kehanetin (şiir)	(243) 5	ŞAHİN, Kazım	: Sessizlik (şiir)	(243)16
ÖZDAMAR, Seyhan	: Lisa Bana, Ben Lisa'ya(şiir)	(243)12		: Kovulmak (şiir)	(246) 9
ÖZDEMİR, Ahmet	: Süveydâ (şiir)	(241)11	ŞAHİNLER, Güzzin Y.	: Derin Kuyu (şiir)	(250)13
ÖZDEMİR, Bahadır	: O Tuz (şiir)	(250)11	ŞEN, Bilal	: İki Şiir (Çirkin – Güzel)	(245) 9
ÖZDEMİR, Turgut Can	: Sone II (şiir)	(249) 9		: Ellerin (şiir)	(248)13
ÖZELLİ, Fergun	: Demli Mektup (şiir)	(250) 1	ŞENTÜRK, Figen	: Gül Nöbeti (şiir)	(244) 9
ÖZEN, Tolga	: Bencil (şiir)	(251) 5		: Külebi (şiir)	(251)15
ÖZER, H. Koray	: Benimseme (şiir)	(242)14	ŞENYUVA, Esat	: Bir Masal (şiir)	(242)13
ÖZER, Serkan	: Ağır Başlı Şiir (şiir)	(248) 6		: Ses ve Sis (şiir)	(244) 3
ÖZEŞER, Selma	: Biraz İhanet Alabilirim			: Çiçekbozuğu (şiir)	(247)14
ÖZKAN, Elif Burcu	: Kaybolan Keçi (şiir)	(248)13	ŞİMŞEK, K. Selami	: Dünya Ölüm Durağı (şiir)	(251)15
ÖZLÜ, Nurgül	: Su Söyledi (şiir)	(244) 3	ŞİMŞEK, Selami	: Küllenmeyen Ateş	(247) 9
	: Kan Terleyen Atlar (şiir)	(247)11		: Küllenmeyen Ateş (şiir)	(249)16
	: Kabuklar (şiir)	(251)15	ŞİŞMANLAR, Süreyya	: Bir Solukluk (şiir)	(246)11
ÖZMEN, Yaşar	: Genellemelerle Boğmayın			: Kuruntu Saatleri (şiir)	(248)15
	: Şiiri	(247)12		: Sözsüz (şiir)	(252)12
	: Herkese Yetecek Kadar		TA, Ümit Şener	: Ağaç (şiir)	(243)16
	: Söz Var	(249)12			

TAN, Selahaddin Eyüp	: Yüzünü Yitiren Mesih (şiir) (245)11	: Erözçelik'in Tozlarıyla	
TAN, Turgut	: Dalgınlıklar (şiir) (243) 6	Bütünleşen Göktaşları	(250)10
	: Kimseyle Sokaklarda (şiir) (245)13	: Loş Kıta (şiir) (248)12	
	: Akşam Ay Bembeyaz Hilal (şiir) (251)13	WERRER, Fırat	: Belirsiz Eşik (şiir) (246)13
TEKNİKEL, Ramazan	: Konur Bir Şenlikdir (241) 4	YEŞİLÖZ, Utku M.	: Kıra Gidelim (şiir) (248) 7
	: Konur Bir Şenlikdir (246) 2	YILDIRIM, Ümit	: Gültekin Emre ile Söyleşi (241) 6
	: Anekdolar (248) 2		: Kış Baladı (şiir) (242) 7
	: Anekdolar (251) 6		: Halim Yazıcı İle Söyleşi (243) 8
TEMİZ, Hasan	: Akşamın ve Şehrin		: 'Bu Yağmur' 'Kimliksiz
	Sesiyle Söylediğimdir (şiir) (242)14		Bir Şiir' midir? (244)10
TEMÜR, Umut	: Baş Dönmesi (şiir) (244) 7		: Yenidoğan (şiir) (245)15
	: Dedem ve Aşk (şiir) (250)14		: İlhan Berk'in Şiir Denizi (248)10
TEMURTAŞ, Şerif	: Akıp Gitti Bir Ömür (şiir) (243) 7		: Göç (şiir) (249)15
	: Birikmiş Öfkeyim (şiir) (245)13	YILDIZ, İrfan	: Yazımı Yazınca (250) 2
	: Kendine Gurbet Bir Ömür (şiir) (249)14	YILDIZ, Necip	: Bencil Yaşayanlar (şiir) (251) 5
	: Erkenci Ölüm (252) 8		: Bitçelen (şiir) (242) 9
TEZCAN, Gültekin	: Kışların Söylediği (şiir) (242)13		: Kaynak (şiir) (249) 1
	: Gölge Meseli (şiir) (244)11	YILDIZ, Vedat	: Sarhoş Kuzu (şiir) (252) 3
	: Saklı (şiir) (250)13		: Uzak Bir Bekleyiş (şiir) (243) 6
TEZGÖRENLER, Şerif	: İz (şiir) (241)15	YILMAZ, İsmail Güney	: Eski Bir Fotoğraf İçin (şiir)(246)14
	: Melisa Kuş Kıyamet (şiir) (243)11		: Temrin (şiir) (244)16
	: Yüzün Uçuk Pembe Utanış (şiir) (245) 7	YOLUÇ, Osman	: Kırık (şiir) (249)13
	: Düşteki Yaz (şiir) (247) 3		: X – Y – Z (şiir) (241) 8
	: Erkenci Tavuk Erkenci Horoz (şiir) (249)15		: Yokluğun Mesaisi (şiir) (245) 8
	: Hidrellez (şiir) (252)16	YÖRDEM, İ. Usame	: Promaganda (Akademik Şiir) (şiir) (248) 3
TIĞ, İbrahim	: Aşkım (şiir) (243)15	YÜNLÜEL, Reha	: Yanlış Mesih Denemesi (şiir) (251) 7
	: Küçük Çocuk (şiir) (245)13		: Deneme Yamultma(şiir) (250)12
TİRYAKİ, Ertuğrul	: Dikiş Tutmaz Aşk (şiir) (252) 9		: Büğrü Saat (şiir) (250)16
TORUN, Mustafa	: Kül Şiiri (şiir) (248)14	ZEYBEK, Özgür	: Aşk olsun Fabrikası (şiir) (251) 1
TUNCER, Ahmet Yılmaz:	Zaman Aralıkları (şiir) (245)15		: Savaştan Sonra (şiir) (247)13
TUZCU, Mehmet Mümtaz	: Vedasız (şiir) (242)16		
	: Şiirler (Kordon'da Kahvaltı - Yaş Dolu Yaşlanışın) (244) 1		
	: Şiirler (Şiryan – Üryan – Sabahkuşlukikindi) (245) 5		
	: Yaşama Bağışladım (şiir) (251)16		
TÜRK, Bayram	: Lâl Bi Kış (şiir) (245)13		
TÜRK, Yeprem	: Beri (şiir) (247)13		
ULU, Nurgül	: Hüznü Yoktu Gölgenin (şiir) (243)10		
ULU, Yücel	: Alev Mavisini (şiir) (248) 1		
	: Sonsuz Bir Şimdide (şiir) (249) 1		
	: Üzüm Sikkesi (şiir) (250) 1		
ULUÇAY, Recep	: Çağcıl Bir Sıkıntı (şiir) (247)11		
UNUTMAZ, Hakan	: Siz Kimin Müridisiniz? (241)12		
	: Palyaçoların Ağladığı Meselidir / Melankolik Kahkaha Üzerine/ (244) 8		
	: Bu Şiiri Beğenebilir miyim Hocam? (245) 6		
	: Çalan Çocuklar İlkyardım Bilse Ne Olur? (247)10		

Şerif TEZGÖRENLER

HIDIRELLEZ

Kış kış mı gelmiş diyor sesin
Yarı açık göz kapaklarıyla sımsıcak
Devinen bir arzu gözlerinde yaş gibi
Prenses kabulü kral sözü
Okyanus hâkimi dünya ıssız
Kış, kış mı gelmiş diyor sesin
Yarı açık cevapla ıssız
Bak bunlar avuçların için, dil için
Yapraklar kuş dili gösterip alt dudaklarını
Yıldızlı dolunay gece
Bir töhmet sözlerin davet kızıl yangına
Yangın ki Hidirellezin
Koynumda ilk bahara çılgık çılgıça
Dilindeki tat ahenk gece rıhtımı gözlerine/me
Rüya sözün yalancısı bir anı sabaha

Yayın Yönetmeni	: Ramis Dara	Katkı Payı	: 70 TL.
Prodüksiyon	: İhsan Üren, Zühtü Engüdar - Ersin Erdem, Zihni Engüdar ,Yalçın Oğuz.	Posta Çeki ya da Banka hesabı:	Ramis Dara adına açılmış;
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü	: Halim Çiftçi (Ömerbey Mah. Ş. K. Ahmet. Sok. Fidan Apt. B. Blok. Kat: 2, D: 5- MUDANYA)		6025702 numaralı Posta Çeki hesabı ya da Yapı Kredi Bankası Mudanya şubesi (567) Hesap No: 72092839
Yazışma ve posta kargo adresi	: PK 68 16361 Ulucami – BURSA		IBAN: TR37000670100000072092839
E- Posta	: akatalpa@hotmail.com	Yazıcı çıkışı	: Selman Kırtasiye, Kâzım Baykal Cad.
Yayın Türü	: Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 – 7685		No: 14, 16040 Osmangazi – BURSA

Ocak 2000'de Bursa'da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özçelebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi *Akatalpa* (www.akatalpa.org), şair ve yazarlarının bağışladıkları telifler ve bazı şiir dostlarının katkılarıyla yayımlanmaktadır.